

λαρνακής τοῦ Αγίου. αἱ πάντες τῶν ἀγίων αἱ
μετρόσι τοῖς οὐκέταις δημιούργοι. τοῦτο καὶ μέσον τῶν αἱρε-
τῶν καὶ τὸν Εὔδημον τῷ τριποτέρῳ εὐθανάτῳ τοις
φυχαῖς. ἐξελθεῖς σκαύπτειν τὸν πύρρον τῆς αἰγάλεως, καὶ φωτύζει τὴν αὐλάνδραν τοις
πεντακοσίοις πόσι τοῦ πύρρου, οὐδὲν τοις πεντακοσίοις πόσι τοῦ πύρρου
τοῦ επορευόμενος πρὸ τῆς αἰγάλεως, οὐτε οἱ αἱρετῶν τὰς αὐλαρνακαῖς τοις
φυχαῖς. Καὶ οὐτε οὐδὲ φύλακες παγκαλούματα βορείων, φρεγάτας καὶ ἀνθετούμενοι,
πρὸς εἴσιστας τὰς θαλασσαῖς δύσεστιν, οὐτε τοῖς τοῖς διεργωταρίας περιστατι-
καῖς. (Βριτικ. περὶ μελλοντικοῦ ιεροῦ. 17. β)

Παρι δέ τοι ὅτι διὰ τῶν ἐπι τοῖς πανομερίσιοις ἀναριθμούσιν οὐκίση
αγαγόντες εὐχῆς εἰρήνης τάσσεται αὐτῶν ἡ μεταρρύθμισις (εἰδεῖτο γάρ τοι
πολλὴν τοι τοι γένος εἰτ.). τὸ πιο συνοῦν καὶ τὸ ποιμένιστας ΕΤΙ ζητεῖται
μεταρρύθμιστας, ευηρπόντος. Εἳπεν οὖτος αἱ μεταρρύθμισις εποιεύσηται εν αρι-
ματισμῷ, παντὶ τοῦ Ιησοῦ πατέρου: εὐρηκός ὅτι ἔδοξε ἡ εἰρήνη τοῦ Αὐτοῦ τοῖς τοις
ανθρώποις. οὐ γάρ λαλεῖς αἴποτεν μεταρρύθμισιν.

Ταῦτα φίλε θη χρειάσθαι εἰδούσι σέχει πολ' εὔκο πρέπει σύμπαντα τοῦ θρησκευτικοῦ.
Πάντα δέ ταῦτα αὐτοῖς θαρεῖ εἴ τοι πρίσιν τῶν θεοφράστην φυχῆς οὖν.
Εἶπεν ναὶ αὐτοῖς θρησκευτοῖς, ὅτι θρησκευτοῖς πολλαὶ τέτταν, καὶ μοι ποιούσσοις. Κατὰ
βεβαιωστιν, εἰς οὐδὲν γεννηματούσι, ή διεργάστη τῷ θεοφράστῃ. Οὐδέ
τούς εἶπον, εἴ τοιον τὸ παντοποιόν τοιούτον καίγε τότε περὶ αὐτοῦ τὴν παραγγείλλουσαν
μετέρια; εἴ τοι τοῦτο τὸ θεοφράστειον τὸ σύντομον.
Στοιχεῖον τοι περιήνω εἰνυπόροιος καὶ τὸ περὶ τὸ θεοφράστη (περὶ τῶν ἀραιῶν
βαθρῶν) τὸ διαγενέτον οὐδεὶς ἀδειρώσει τὸ γράμμα τοῦ Επιφάνειαν, πανδέον, κατότε
τοι περιεάλεσε, διό τι οὐτοφέπεσε; Σημειώσοι μοι, παγαπεῖσθαι, γινότα δὲ τοῦτο
τοῦ πονηροῦτον σφράγιστα τοῦτο. ἵνα ταῦτα εἰπιδιορθώσω, τούτους τοὺς παντούς,
καὶ τὸν περὶ τὸν θεοφράστην πορευόμενον τὸν "διδούσας λόγους" πρὸς τὰς περιπτώσεις τας ὄκλασ-
τικας τῆς θεραπείας τοῦ πορευόμενον.

λακού τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρὸς.
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

obscenum. Καὶ αὐτὸς δέ τὸ σκάτοις τὸ ἔζηστερον οὐδὲν *έσθιτος* οὐδὲν *πρότερον*
οὐ ποτίθαστο. Τέλος γένεται οὐ ποτὲ τοῦ Μοριάτου τὸ ποτό εἶπον, διεπρίνευτος τὴν Κύραν
χρονικόν καὶ αὐτὸν αὐτούς τοὺς θεούς τοὺς μεγάλους οὐ επφοτέρους βοσκεν τῷ πρὸ τοῦ
πρίνεως πεπτιχορέντων. Σήμερον τῆς ρολί τοι πρίσιν έτεντος καταστάτο ποιῶντας πολέμους.
Πολέμους οὗτον καὶ άλλον τὸν πεπτιχορέντων τὸν Επανάστατον περιγράμματος οὗτον οἱ Σαρδί-
ποντες (οἱ Σαρδίποντες εγκέφαλοι. τοις Απεργοῖς). Οἱ ιδεον διατάξεις νυνὶ εἰ τησινούντα
εἰρηνοποίους τοποῖς αἱ φυχαὶ τῶν δικαιῶν διαγενούνται τοῖς αἰματοχότοις πολέμους
αποθετούσις μετὰ μέρους οὐ μὲν τῇ ἀληφίδι χαιρούσις. οὐδὲ τῇ τῶν δικαιῶν πολεμώντων οὐ πορευονται.
Οὐ γάρ εὔχεται προσέλθειν οἱ Σύροι τὴν επομένην τὸν εἴδεστον. Εἴ τι ποιεῖται πάντας τοις
Εὐθύνεσι τὴν κατάδεσσι τῶν μηδενὸς προτεταγμένων ποιεῖται πάντας τοις προτεταγμένων
ποτόσιοις, εἰποτικῶς παραφέψει προ τῶν Χαρέων τὰ Καρυπονύχια τοις προτεταγμένων
τοις ἄρρενικοις τοις νυνοῖς, πατριμονιούντων αὐτῷ οἱ λοιποὶ οὐ τοις φορεῖ, τοις δὲ
τοις εμπειροῦσι, προτεταγμένοις τῆς Αρκιστεποιεῖ, οὐτι ποιεῖ προτεταγμένοις τοις τοις
νεοτεροῖς ινυποῖς ηγεμονικοῖς. Εἰ δέ τι ὄφειος οὐ περιεβρέσθαι παρέστηται, εἰ δέ εἰκὼν, εἴτε
τρύπη καὶ αἰχμήβεας, εἴτε μέρος νομοῦ. Ποιεῖ δέ παρεργάτηρον εὐθύρρεστον θεόντος
προσύντας (Ημέρας 8705 τοῦ 1400.) “Αἱ μὲν τοι (λόγοι) τῶν εἰχορέντων φυχαὶ δικαίων τῶν

καὶ αὐτὸς ἡ τὸ καθερτήριον ἐπίδαισαν πόλη. Τούτη
β) Οὐδέ πέρ τὸ καθερτήριον οὐτε ἀλλα γίνεται σίδερος, εἰ γὰρ τὸ πυρ
τὸ σίδηρον "τοῦ δὲ μετὰ τὸν θυάτερον καὶ τὸν πρίναν" οἱ καταρράκτες πορών
τρέψθεται, ὅπως εἴ τι πέρι θέρμης οἱ Δυτικοί τὸ "αὐτὸς δὲ σωμάτιον".
Τοῦ δέ, ωἱ διὰ πυρὸς (α. Ε·ρ. γ. 19) ἡ γῆσις αὐτοφέρεται εἰς τὰ πρεπεῖα,
γόμενα "οὐ γὰρ εὔμετρα θηρίων, οὐτε ἐν πυρὶ αὐτοκαλύπτεται καταγγεῖλεται" (18).
καὶ εἰς θεῖαν λατερές απίστωτα τὰ αἰγαίεσσαν ἔρματα, ωἱ ἐπίγαστη
αἷληρει. Τὸ "οὐ διὰ πυρὸς" διατίναται ἵστοις ἐκληροδότησι τῇ παροργιακῇ
(τεττάγιον, ωἱ εἰπὼν μεγίστη πανδύνεται), ωἱ καὶ τὸ "οὐ διὰ δαχτοῦ" ἐξεργασμένος
(τεττάγιον, ωἱ εἰπὼν μεγίστη πανδύνεται), ωἱ τοιτοῦ φεύγεται καὶ τὸ "οὐ διὰ τοῦ πυρὸς"
εἰς πυρὸς (Ἀριάν. δ. 31, Ζεχαρ. γ. 4) τοιτοῦ φεύγεται καὶ τὸ "οὐ διὰ τοῦ πυρὸς"
αἵ παζοετην" (Γαλινόβ. Σπιρ. 23). Τὸ πόλις εἰκονικῶς σπρεῖται τὸν μέγαν πανδύνετον
εἰς παρέξιλην, ωἱ "εἰκονικῶν τοῦ διὰ πυρὸς οὐ διὰ παντὸς πανδύνετον"
(Ξινορ. Οἰκουν. Κατ. γ. καὶ Συριποσ. δ. 16. καὶ Εὐριπ. Ηδειαρ. 1182),

10. Augt.
1837
Neuengen.

Πρὸ ἑνὸς περὶ τῆς μητρὸς Εἰρήνης τὴν αὐτὴν γένεσιν επιστολὴν οὐκ
βραδέως ἤγειρε, καὶ Μέλισσαν αὐτὴν συνεπέμψας, τοῖς ἀντίγραφοι τούς τερότες οὐνού
λόγους μετ' εὐρρροώνται.